
MuktikA Upanishad

मुक्तिओपनिषत्

Document Information

Text title : Muktika Upanishad

File name : muktika.itx

Category : upanishhat

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 108 / 108; Shukla Yajurveda - Samanya upanishad

Latest update : May 1, 2000

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

MuktikA Upanishad

मुक्तिकोपनिषत्

ईशाद्यष्टोत्तरशतवेदान्तपटलाशयम् ।
मुक्तिकोपनिषद्भेदं रामचन्द्रपदं भजे ॥
हरिः ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुद्व्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
ॐ अयोध्यानगरे रम्ये रत्नमण्डपमध्यमे ।
सीताभरतसौमित्रिशत्रुघ्नाद्यैः समन्वितम् ॥ १ ॥
सनकाद्यैर्मुनिगणैर्वसिष्ठाद्यैः शुकादिभिः ।
अन्यैर्भागवतैश्चापि स्तूयमानमर्द्धनिशम् ॥ २ ॥
धीविद्धियासदस्त्राणां साक्षिणां निर्विकारिणाम् ।
स्वरूपध्याननिरतं समाधिविरमे हरिम् ॥ ३ ॥
भक्त्या शुश्रूषया रामं स्तुवन्प्रस्थ मारुतिः ।
राम त्वं परमात्मसि सख्यिदानन्दविग्रहः ॥ ४ ॥
एदानीं त्वां रघुश्रेष्ठ प्रणमामि मुहुर्मुहुः ।
त्वद्रूपं ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतो राम मुक्तये ॥ ५ ॥
अनायासेन येनाहं मुख्येयं भवबन्धनात् ।
कृपया वद मे राम येन मुक्तो भवाम्यहम् ॥ ६ ॥
साधु पृष्टं मलाभाहो वदामि शृणु तत्त्वतः ।
वेदान्ते सुप्रतिष्ठोऽहं वेदान्तं समुपाश्रय ॥ ७ ॥
वेदान्ताः के रघुश्रेष्ठ वर्तन्ते कुत्र ते वद ।
हनूमन्मृगशु वक्ष्यामि वेदान्तस्थितिमञ्जसा ॥ ८ ॥
निश्चासभूता मे विष्णोर्वेदा जाताः सुविस्तराः ।

सद्यायाररतो भूत्वा द्विजो नित्यमनन्यधीः ॥ २२ ॥
मयि सर्वात्मको भावो मत्सामीप्यं भजत्ययम् ।
सैव सालोक्यसाङ्ग्यसामीप्या मुक्तिरिष्यते ॥ २३ ॥
गुरुपदिष्टमार्गोऽद्य ध्यायन्मद्गुणमव्ययम् ।
मत्सायुज्यं द्विजः सम्यग्भजेद्ब्रह्मरकीटवत् ॥ २४ ॥
सैव सायुज्यमुक्तिः स्याद्ब्रह्मानन्दकरी शिवा ।
यतुर्विधा तु या मुक्तिर्मदुपासनया भवेत् ॥ २५ ॥
एवं कैवल्यमुक्तिस्तु केनोपायेन सिद्ध्यति ।
माण्डूक्यमेकमेवालं मुमुक्षुणां विमुक्तये ॥ २६ ॥
तथाप्यसिद्धं येज्ज्ञानं दशोपनिषदं पठ ।
ज्ञानं लब्ध्वा यिरादेव मामकं धाम यास्यसि ॥ २७ ॥
तथापि दृढता न येद्विद्विज्ञानस्याञ्जनासुत ।
द्वात्रिंशाभ्योपनिषदं समव्यस्य निवर्तय ॥ २८ ॥
विदेहमुक्ताविच्छा येदष्टोत्तरशतं पठ ।
तासां क्वम सशान्तिं य श्रुणु वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ २९ ॥
एशकेनकठप्रश्नमुत्सुमाण्डूक्यतित्तिरिः ।
अैतरेयं य छान्दोग्यं बृहदारण्यकं तथा ॥ ३० ॥
ब्रह्मकैवल्यज्जालश्वेताश्वो ऽस आरुणिः ।
गर्भो नारायणो ऽसो भिन्दुर्नादशिरः शिष्या ॥ ३१ ॥
मैत्रायणी कौषीतकी बृहज्ज्जालतापनी ।
कालाग्रिरुद्रमैत्रेयी सुबालक्षुरिमन्त्रिका ॥ ३२ ॥
सर्वसारं निरालम्बं रजस्यं वज्रसूचिकम् ।
तेजोनादध्यानविधायोगतत्त्वात्मबोधकम् ॥ ३३ ॥
परिव्राट् त्रिशिषी सीता यूडा निर्वाणामाण्डलम् ।
दक्षिणा शरभं स्कन्दं मडानारायणाह्वयम् ॥ ३४ ॥
रजस्यं रामतपनं वासुदेवं य मुद्गलम् ।
शाण्डिल्यं पैङ्गलं भिक्षुमलच्छारीरकं शिष्या ॥ ३५ ॥

तुरीयातीतसंन्यासपरिग्राहकामाविका ।
 अव्यक्तैकाक्षरं पूर्णा सूर्याक्षयध्यात्मकुण्डिका ॥ ३६ ॥
 सावित्र्यात्मा पाशुपतं परं ब्रह्मावधूतकम् ।
 त्रिपुरातपनं देवीत्रिपुरा कठभावना ।
 लृष्टयं कुण्डली भस्म रुद्राक्षगणदहनम् ॥ ३७ ॥
 तारसारमडावाक्य पञ्चब्रह्माग्निहोत्रकम् ।
 गोपालतपनं कृष्णं याज्ञवल्क्यं वराहकम् ॥ ३८ ॥
 शाट्यायनी उग्रवीर्यं दत्तात्रेयं च गारुडम् ।
 कलिजाबालिसौभाग्यरहस्यऋष्यमुक्तिका ॥ ३९ ॥
 श्रेयमष्टोत्तरशतं भावनान्रयनाशनम् ।
 ज्ञानवैराग्यदं पुंसां वासनात्रयनाशनम् ॥ ४० ॥
 पूर्वोत्तरेषु विहिततत्तच्छान्तिपुरःसरम् ।
 वेदविद्याप्रतस्नातदेशिकस्य मुभात्स्वयम् ॥ ४१ ॥
 गृहीत्वाष्टोत्तरशतं ये पठन्ति द्विजोत्तमाः ।
 प्रारब्धक्षयपर्यन्तं श्रुवन्मुक्ता भवन्ति ते ॥ ४२ ॥
 ततः कालवशादेव प्रारब्धे तु क्षयं गते ।
 वैदेही मामकी मुक्तिं यान्ति नास्त्यत्रसंशयः ॥ ४३ ॥
 सर्वोपनिषदां मध्ये सारमष्टोत्तरशतम् ।
 सकृच्छ्रवणमात्रेण सर्वाधौघनिवृत्तनम् ॥ ४४ ॥
 मयोपदिष्टे शिष्याय तुभ्यं पवननन्दन ।
 षट् शास्त्रं मयादिष्टं गुड्यमष्टोत्तरं शतम् ॥ ४५ ॥
 ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि पठतां बन्धमोचकम् ।
 राज्ञ्यं देयं धनं देयं यायतः कामपुराणम् ॥ ४६ ॥
 षट्मष्टोत्तरशतं न देयं यस्य कस्यचित् ।
 नास्तिकाय कृतघ्नाय दुराचाररताय वै ॥ ४७ ॥
 मद्भक्तिविमुभायापि शास्त्रगर्तेषु मुड्यते ।
 गुरुभक्तिविहीनाय दातव्यं न कदाचन ॥ ४८ ॥
 सेवापराय शिष्याय हितपुत्राय मारुते ।

मद्भक्ताय सुशीलाय कुलीनाय सुमेधसे ॥ ४८ ॥

सम्यक् परीक्ष्य दातव्यमेवमष्टोत्तरं शतम् ।

यः पठेच्छृणुयाद्वापि स मामेति न संशयः ।

तदेतद्व्याख्युक्तम् ।

विद्या ङ वै ब्राह्मणमाजगाम

गोपाय मा शेवधिष्टीऽङ्गमस्मि ।

असूयकायानृजवे शठाय

मा मा भूया वीर्यवती तथा स्याम् ।

यमेव विद्याश्रुतमप्रमत्तं

मेधाविनं ब्रह्मचर्योपपन्नम् ।

तस्मा ष्ठमामुपसन्नाय सम्यक्

परीक्ष्य दद्याद्द्वैषण्वीमात्मनिष्ठां ॥ १ ॥ इति ॥

अथ छैनं श्रीरामचन्द्रं मारुतिः पप्रच्छ

ऋग्वेदादिविभागेन पृथक् शान्तिमनुब्रूहीति ।

स उवाच श्रीरामः ।

अैतरेयकौषीतकीनादभिन्द्वात्मप्रबोधनिर्वाण-

मुद्गलाक्षमालिकात्रिपुरासौभाग्यबह्व्या

नामृग्वेदगतानां दशसंख्याकानामुपनिषदां

वाङ्मे मनसीति शान्तिः ॥ १ ॥

ईशावास्यबृहदारण्यजाबालसंपरमहंससुबाल-

मन्त्रिकानिरालम्बत्रिशिषीब्राह्मणामण्डलब्राह्मणाद्व्यतारक-

पैङ्गुलभिष्णुतुरीयातीताध्यात्मतारसारयाज्ञवल्क्य-

शाट्यायनीमुक्तिकानां शुक्लयजुर्वेदगतानामेकोनविंशति-

संख्याकानामुपनिषदां पूर्णामेव इति शान्तिः ॥ २ ॥

कठवल्कीतैत्तिरीयकब्रह्मसैवत्यश्वेताश्वतरगर्भ-

नारायणामृतभिन्द्मृतनादकालाग्निरुद्रसुरिका-

सर्वसारशुक्लस्यतेजोभिन्द्गुधानभिन्द्ब्रह्मविद्या-

योगतत्त्वदक्षिणामूर्तिस्कन्दशारीरकयोगशिषैकाक्षर-

अक्षयवधूतकठरुद्रहृदययोगकुण्डलिनोपग्यब्रह्म-

प्राणाग्निहोत्रवराहकलिसन्तरणसरस्वतीरुस्थानां

कृष्णयजुर्वेदगतानां द्वात्रिंशत्संख्याकानमुपनिषदां
सह नाववत्त्विति शान्तिः ॥ ३ ॥

केनछान्दोग्यारुद्रिमेत्रायिद्रिमेत्रेयीवजसूचिकायोगयूडामिद्रि-
वासुदेवमहत्संन्यासाव्यक्तकुण्डिकासावित्रीरुद्राक्षजाबालदर्शन-
जाबालीनां सामवेदगतानां षोडशसंख्याकाना-
मुपनिषदानामाध्यायन्त्विति शान्तिः ॥ ४ ॥

प्रश्नमुद्दकमारुद्रक्याथर्वशिरोऽथर्वशिभाभृङ्गजाबाल-
नृसिंहतापनीनारदपरिव्राजकसीताशरभमडानारायण-
रामरुद्रस्यरामतापनीशाण्डिल्यपरमहंसपरिव्राजक-
अन्नपूर्णासूर्यात्मपाशुपतपरब्रह्मत्रिपुरातपनदेवीभावना-
ब्रह्मजाबालगणपतिमडावाक्यगोपालतपनकृष्णहयग्रीव-
दत्तात्रेयगारुडानामथर्ववेदगतानामेकत्रिंशत्संख्याकाना-
मुपनिषदां षड्रं कर्णोत्थिरिति शान्तिः ॥ ५ ॥

मुमुक्षुवः पुरुषाः साधनयतुष्टयसम्पन्नाः
श्रद्धावन्तः सुकुलभवं श्रोत्रियं शास्त्रवात्सल्य-
गुणवन्तमकुटिलं सर्वभूतहिते रतं दयासमुद्रं सद्गुरुं
विधिवद्दुपसंगम्योपहारपाणयोऽष्टौत्तरशतोपनिषदं
विधिवदधीत्य श्रवणमनननिदिध्यासनानि नैरन्तर्येण कृत्वा
प्रारब्धक्षयाद्देहत्रयभंगं प्राप्नोष्याधिविनिर्मुक्त-
घटाकाशवत्परिपूर्णा विदेहमुक्तिः । सैव कैवल्यमुक्तिरिति ।
अत एव ब्रह्मलोकस्था अपि ब्रह्मभुजाद्धेदान्तश्रवणादि कृत्वा
तेन सह कैवल्यं लभन्ते । अतः सर्वेषां कैवल्यमुक्तिर्ज्ञानमात्रेणोक्ता ।
न कर्मसांख्ययोगोपासनादिभिरित्युपनिषत् ॥

एति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

तथा तेन श्रीरामचन्द्रं मारुतिः पप्रच्छ ।
केयं वा तत्सिद्धिः सिद्ध्या वा किं प्रयोजनमिति ।
सहोवाच श्रीरामः । पुरुषस्य कर्तृत्वभोक्तृत्व-
सुभट्टुष्पादिलक्षणश्रित्तधर्मः क्लेशरूपत्वाद्बन्धो
भवति । तन्निरोधनं श्रुवन्मुक्तिः । उपाधिविनिर्मुक्त-
घटाकाशवत्प्रारब्धक्षयाद्देहमुक्तिः ।

शुवन्मुक्तिविदेडमुक्त्योरष्टोत्तरशतोपनिषदः प्रमाणम् ।
 कर्तृत्वाद्विदुःभनिवृत्तिद्वारा नित्यानन्दावाप्तिः प्रयोजनं
 भवति । तत्पुरुषप्रयत्नसाध्यं भवति । यथा पुत्रकामेष्टिना
 पुत्रं वाणिज्यादिना वित्तं ज्योतिष्टोमेन स्वर्गं तथा
 पुरुषप्रयत्नसाध्यवेदान्तश्रवणार्थादिजनितसमाधिना
 शुवन्मुक्त्यादिलाभो भवति । सर्ववासनाक्षयात्तत्त्वात् ।
 अत्र श्लोका भवन्ति ॥

उच्छास्त्रं शास्त्रितं येति पौरुषं द्विविधं मतम् ।
 अत्रोच्छास्त्रमनर्थाय परमार्थाय शास्त्रितम् ॥ १ ॥

लोकवासनया जन्तोः शास्त्रवासनयापि य ।
 देहवासनया ज्ञानं यथावन्नैव जायते ॥ २ ॥

द्विविधा वासनाव्यूहः शुभश्चैवाशुभश्च तौ ।
 वासनौघेन शुद्धेन तत्र येदनुनीयसे ॥ ३ ॥

तत्कमेणाशु तेनैव मामकं पदमाप्नुहि ।
 अथ येदशुभो भावस्त्वां योजयति संकटे ॥ ४ ॥

प्राक्तनस्तदसौ यत्नाज्जेतव्यो भवता कपे ।
 शुभाशुभाभ्यां मार्गाभ्यां वलन्ती वासनासरित् ॥ ५ ॥

पौरुषेण प्रयत्नेन योजनीया शुभे पथि ।
 अशुभेषु समाविष्टं शुभेष्वेवावतारयेत् ॥ ६ ॥

अशुभाभ्यालितं याति शुभं तस्मादपीतरत् ।
 पौरुषेण प्रयत्नेन लालयेच्छित्तबालकम् ॥ ७ ॥

द्रागभ्यासवशाधाति यदा ते वासनोदयम् ।
 तदाभ्यासस्य साङ्ख्यं विद्धि त्वममश्मिर्दन ॥ ८ ॥

सन्दिग्धायामपि भृशं शुभामेव समाचर ।
 शुभायां वासनावृद्धौ न दोषाय मरुत्सुत ॥ ९ ॥

वासनाक्षयविज्ञानमनोनाशा मडामते ।
 समकालं चिराभ्यस्ता भवन्ति हृलदा मताः ॥ १० ॥

त्रय एवैवं समं यावन्नाभ्यस्ताश्च पुनः पुनः ।

तावन्न पदसम्प्राप्तिर्भवत्यपि समाशतैः ॥ ११ ॥

ओकैकशो निषेव्यन्ते यद्यैते शिरमध्यलम् ।

तन्न सिद्धिं प्रयच्छन्ति मन्त्राः संकीर्तिता एव ॥ १२ ॥

त्रिभिरेतैश्चिराभ्यस्तैर्दृढयत्रन्थयो दृढाः ।

निःशङ्कमेव नृण्यन्ति बिसख्येद्दद्गुणा एव ॥ १३ ॥

जन्मान्तशताभ्यस्ता मिथ्या संसारवासना ।

सा चिराभ्यासयोगेन विना न क्षीयते क्वचित् ॥ १४ ॥

तस्मात्सौम्य प्रयत्नेन पौरुषेण विवेकिना ।

भोगेच्छां दूरतस्त्यज्वा त्रयमेव समाश्रय ॥ १५ ॥

तस्माद्वासनया युक्तं मनो बद्धं विदुर्बुधाः ।

सम्यग्वासनया त्यक्तं मुक्तमित्यभिधीयते ।

मनोनिर्वासनीभावमायराशु मलाकपे ॥ १६ ॥

सम्यगालोचनात्सत्याद्वासना प्रविलीयते ।

वासनाविलये येतः शममायाति दीपवत् ॥ १७ ॥

वासनां सम्भरित्यजय मयि चिन्मात्र विग्रहे ।

यस्तिष्ठति गतो व्यग्रः सोऽहं सञ्चित्सुभात्मकः ॥ १८ ॥

समाधिमथ कार्याणि मा करोतु करोतु वा ।

दृढयेनात्तसर्वेणो मुक्त एवोत्तमाशयः ॥ १९ ॥

नैष्ठर्भ्येण न तस्यार्थस्तस्यार्थोऽस्ति न कर्मणिः ।

न ससाधनजाभ्यां यस्य निर्वासनं मनः ॥ २० ॥

संत्यक्तवासनान्मौनादृते नास्त्युत्तमं पदम् ॥ २१ ॥

वासनाडीनभायेतश्चक्षुरादीन्द्रियं स्वतः ।

प्रवर्तते बलिः स्वाऽर्थे वासनामात्रकारणम् ॥ २२ ॥

अयत्नोपनतेष्वक्षि दृग्द्रव्येषु यथा पुनः ।

नीरागमेव पतति तद्द्रव्येषु धीरधीः ॥ २३ ॥

भावसंवित्प्रकटितामनुश्रुपा य मारुते ।

चित्तस्थोत्पत्युपरमा वासनां मुनयो विदुः ॥ २४ ॥

दृढाभ्यस्तपदार्यैकभावनादतिथञ्चलम् ।
 चित्तं संजायते जन्मजरामरणकारणम् ॥ २५ ॥
 वासनावशतः प्राणस्थन्दस्तेन च वासना ।
 छिद्यते चित्तबीजस्य तेन बीजाङ्कुरकमः ॥ २६ ॥
 द्वे बीजे चित्तवृक्षस्य प्राणस्थन्दनवासने ।
 ऐकस्मिंश्च तयोः क्षीणे क्षिप्रं द्वे अपि नश्यतः ॥ २७ ॥
 असङ्गव्यवहारत्वाद्भवभाववर्जनात् ।
 शरीरनाशदर्शित्वाद्वासना न प्रवर्तते ।
 वासनासम्परित्यागाच्चित्तं गच्छत्यचित्तात् ॥ २८ ॥
 अवासनत्वात्सततं यदा न मनुते मनः ।
 अमनस्ता तद्देहेति परमोपशमप्रदा ॥ २९ ॥
 अव्युत्पन्नमना यावद्भवानज्ञाततत्पदः ।
 गुरुशास्त्रप्रमाणैस्तु निर्णीतं तावदाचर ॥ ३० ॥
 ततः पक्वकषायेण नूनं विज्ञात वस्तुना ।
 शुभोऽप्यसौ त्वया त्याज्यो वासनौघो निराधिना ॥ ३१ ॥
 द्विविधचित्तनाशोऽस्ति सङ्गपोऽङ्गप एव च ।
 ज्वन्मुक्तः सङ्गपः स्यादङ्गपो देहमुक्तिगः ॥ ३२ ॥
 अस्य नाशमिदानीं त्वं पावने श्रुणु सादरम् ॥ ३३ ॥
 चित्तानाशाभिधानं हि यदा ते विद्यते पुनः ।
 मैत्र्यादिभिर्गुणैर्युक्तं शान्तिमेति न संशयः ।
 भूयोजन्मविनिर्मुक्तं ज्वन्मुक्तस्य तन्मनः ॥ ३४ ॥
 सङ्गपोऽसौ मनोनाशो ज्वन्मुक्तस्य विद्यते ।
 अङ्गपस्तु मनोनाशो वैदेही मुक्तिगो भवेत् ॥ ३५ ॥
 सङ्ग्राह्युरशाभात्मकलपल्लवशाखिनः ॥ ३६ ॥
 अस्य संसारवृक्षस्य मनोमूलमिदं स्थितम् ।
 संकल्प एव तन्मन्ये संकल्पोपशमेन तत् ॥ ३७ ॥
 शोषयाशु यथा शोषमेति संसारपादपः ।
 उपाय ऐक्येवास्ति मनसः स्वस्य निग्रहे ॥ ३८ ॥

मनसोऽभ्युद्यो नाशो मनोनाशो भोऽद्यः ।

ज्ञानो नाशमभ्येति मनो ज्ञस्य छि श्चुङ्गला ॥ ३८ ॥

तावन्निशीव वेताला वल्गन्ति वृष्टि वासनाः ।

अेकतत्त्वदृढाभ्यासाधावन्न विजितं मनः ॥ ४० ॥

प्रक्षीणश्चित्तदर्पस्य निगृहीतेन्द्रियद्विषः ।

पद्मिन्य षव हेमन्ते क्षीयन्ते भोगवासनाः ॥ ४१ ॥

उस्तं उस्तेन सम्पीड्य दन्तैर्दन्तान्वियूर्ण्य य ।

अङ्गान्यङ्गैः समाकृष्य जयेदादौ स्वकं मनः ॥ ४२ ॥

उपविश्योपविश्यैकां चिन्तकेन मुहुर्मुहुः ।

न शक्यते मनो जेतुं विना युक्तिमनिन्दिताम् ॥ ४३ ॥

अङ्कुशेन विना मत्तो यथा दृष्टमतङ्गजः ।

अध्यात्मविद्याधिगमः साधुसंगतिरेव य ॥ ४४ ॥

वासनासम्परित्यागः प्राणस्पर्शनिरोधनम् ।

अेतास्ता युक्तयः पुष्टाः सन्ति चित्तजये किल ॥ ४५ ॥

सतीषु युक्तिष्वेतासु उठान्नियमन्ति ये ।

येतसो दीपमुत्सृज्य विचिन्वन्ति तमोऽञ्जनैः ॥ ४६ ॥

विमूढाः कर्तुमुद्युक्ता ये उठान्येतसो जयम् ।

ते निबध्नन्ति नागेन्द्रमुन्मत्तं बिसतन्तुभिः ॥ ४७ ॥

द्वे बीजे चित्तवृक्षस्य वृत्तिप्रततिधारणः ।

अेकं प्राणपरिस्पन्दो द्वितीयं दृढभावना ॥ ४८ ॥

सा छि सर्वगता संवित्प्राणास्पन्देन यात्यते ।

चित्तैकाग्र्याधतो ज्ञानमुक्तं समुपजायते ॥ ४९ ॥

तत्साधनमथो ध्यानं यथावदुपदिश्यते ।

विनाप्यविकृतिं कृत्स्नां संभवव्यत्ययकमात् ।

यशोऽरिष्टं य चिन्मात्रं चिदानन्दं विचिन्तय ॥ ५० ॥

अपानेऽस्तंगते प्राणो यावन्नाभ्युदितो वृष्टि ।

तावत्सा कुंभकावस्था योगिभिर्यानुभूयते ॥ ५१ ॥

अडिरस्तंगते प्राणे यावन्नापान उद्गतः ।

तावत्पूर्णा समावस्थां बलिष्ठं कुम्भकं विदुः ॥ ५२ ॥

ब्रह्माकारमनोवृत्तिप्रवाहोऽलङ्कृतं विना ।

सम्प्रज्ञातसमाधिः स्याद्द्व्यानाभ्यासप्रकर्षतः ॥ ५३ ॥

प्रशान्तवृत्तिकं चित्तं परमानन्ददायकम् ।

असम्प्रज्ञातनामायं समाधिर्योगिनां प्रियः ॥ ५४ ॥

प्रभाशून्यं मनःशून्यं बुद्धिशून्यं विदात्मकम् ।

अतद्व्यावृत्तिरूपोऽसौ समाधिर्मुनिभावितः ॥ ५५ ॥

उर्ध्वपूर्वमधःपूर्व मध्यपूर्व शिवात्मकम् ।

साक्षाद्द्विधिमुभो ल्येष समाधिः पारमार्थिकः ॥ ५६ ॥

दृढभावनया त्यक्तपूर्वापरविचारणम् ।

यदादानं पदार्थस्य वासना सा प्रकीर्तिता ॥ ५७ ॥

भावितं तीव्रसंवेगादात्मना यत्तदेव सः ।

भवत्याशु कपिश्रेष्ठ विगतेतरवासनः ॥ ५८ ॥

तादृग्रूपो हि पुरुषो वासनाविवशीकृतः ।

सम्पश्यति यदेवैतत्सद्भस्त्विति विमुच्यति ॥ ५९ ॥

वासनावेगवैचित्र्यात्स्वरूपं न जडाति तत् ।

भ्रान्तं पश्यति दुर्दृष्टिः सर्वं मदवशादिव ॥ ६० ॥

वासना द्विविधा प्रोक्ता शुद्धा य मलिना तथा ।

मलिना जन्मलेतुः स्याच्छुद्धा जन्मविनाशिनी ॥ ६१ ॥

अज्ञानसुधनाकारा घनालंकारशालिनी ।

पुनर्जन्मकरी प्रोक्ता मलिना वासना बुधैः ।

पुनर्जन्माङ्गुरं त्यक्त्वा स्थितिः संभृष्टबीजवत् ॥ ६२ ॥

बहुशास्त्रकथाकन्थारोमन्थेन वृथैव किम् ।

अन्येष्टव्यं प्रयत्नेन मारुते ज्योतिरान्तरम् ॥ ६३ ॥

दर्शनादर्शने छित्वा स्वयं डेवलरूपतः ।

य आस्ते कपिशार्दूल ब्रह्म स ब्रह्मवित्स्वयम् ॥ ६४ ॥

अधीत्य यतुरो वेदान्सर्वशास्त्राण्यनेकशः ।

ब्रह्मतत्त्वं न जानाति दर्वी पाकरसं यथा ॥ ६५ ॥

स्वदेहाशुचिगन्धेन न विरजयेत यः पुमान् ।
 विरागकारणं तस्य किमन्यदुपदिश्यते ॥ ६६ ॥
 अत्यन्तमविनो देहो देही यात्यन्तनिर्मलः ।
 उभयोरन्तरं ज्ञात्वा कस्य शौचं विधीयते ॥ ६७ ॥
 भङ्गो हि वासनाभङ्गो मोक्षः स्याद्वासनाक्षयः ।
 वासनां सम्परित्यज्य मोक्षार्थित्वमपि त्यज ॥ ६८ ॥
 मानसीर्वासनाः पूर्वं त्यक्त्वा विषयवासनाः ।
 मैत्र्यादिव्वासनानाम्नीर्गृह्णाणामलवासनाः ॥ ६९ ॥
 ता अप्यतः परित्यज्य ताभिर्व्यवलरन्नपि ।
 अन्तःशान्तः समस्नेहो भव चिन्मात्रवासनः ॥ ७० ॥
 तामप्यथ परित्यज्य मनोबुद्धिसमन्विताम् ।
 शेषस्थिरसमाधानो मयि त्वं भव मारुते ॥ ७१ ॥
 अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं
 तथाऽरसं नित्यमगन्धवच्य यत् ।
 अनामगोत्रं मम रूपमीदृशं
 भजस्व नित्यं पवनात्मजार्तिहन् ॥ ७२ ॥
 दृशिस्वरूपं गगनोपमं परं
 सकृद्धिभातं त्वजमेकमक्षरम् ।
 अलेपकं सर्वगतं यद्द्वयं
 तदेव यादं सकलं विमुक्तञ्च ॥ ७३ ॥
 दृशिस्तु शुद्धोऽलमविद्धियात्मको
 न मेऽस्ति कश्चिद्विषयः स्वभावतः ।
 पुरस्तिरश्चोर्ध्वमधश्च सर्वतः
 सुपूर्णाभ्रमालमितीह भावय ॥ ७४ ॥
 अजोऽमरश्चैव तथाजरोऽमृतः
 स्वयंप्रभः सर्वगतोऽलमव्ययः ।
 न कारणां कार्यमतीत्य निर्मलः
 सदैव तृप्तोऽलमितीह भावय ॥ ७५ ॥

शुवन्मुक्तापदं त्यज्वा स्वदेहे कालसाद्धते ।
विशत्येहेडमुक्तात्वं पवनोऽस्पन्दतामिव ॥ ७६ ॥

तदेतदृथाभ्युक्तम् ॥

तद्विषणोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः । द्विवीच यक्षुराततम् ॥
तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवांसः समिन्धते । विषणोर्यत्परमं पदम् ॥

ॐ सत्यमित्युपनिषत् ।

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुद्व्यते ।

पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ हरिः ॐ तत्सत् ॥

एति मुक्तिकोपनिषत्समाप्ता ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

Muktika Upanishad

pdf was typeset on April 1, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

